

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติของพยาบาลในการแยกผู้ป่วย สิ่งสันบสนุนและสิ่งที่อื้อในการแยกผู้ป่วย โรงพยาบาลสตูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิค จำนวน 81 คน ปฏิบัติงานใน 7 หอผู้ป่วย ได้แก่ หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย หอผู้ป่วยพิเศษและศัลยกรรมหญิง หอผู้ป่วยกุ玆การเวชกรรม หอผู้ป่วยหลังคลอดและนรีเวชกรรม หอผู้ป่วยหนัก และสังเกตเหตุการณ์ การปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วยใน 4 หอผู้ป่วย ได้แก่ หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง หอผู้ป่วยศัลยกรรมชายและหอผู้ป่วยกุ玆การเวชกรรม โรงพยาบาลสตูล เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 เมษายน ถึง 31 พฤษภาคม พ.ศ.2543

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบบันทึกการสังเกต ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน คำนวณหาดัชนีความตรงตามเนื้อหาได้ที่ระดับ 0.97 หลังจากนั้นนำไปทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ โดยทดลองเก็บข้อมูลกับพยาบาลวิชาชีพ และพยาบาลเทคนิค โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 และค่าความเชื่อมั่นของการสังเกต ได้เท่ากับ 1

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการใช้แบบสอบถาม และใช้การสังเกตการปฏิบัติของพยาบาลตามหลักการแยกผู้ป่วยแบบมาตรฐาน ประกอบด้วย การสังเกต การใช้อุปกรณ์ป้องกัน การป้องกันอุบัติเหตุจากของแหลมคม การขัดการมูดฟอยติดเชือและการขัดการผ้าเปื้อน รวมทั้งการสังเกตการปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วยตามวิถีทางการแพร่กระจายเชื้อ ประกอบด้วยการปฏิบัติตามการแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ การแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อโดยฟอยบะละออง และการแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อจากการสัมผัส หลังจากนั้นใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ คำนวณค่าความถี่ ร้อยละของข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คำนวณค่าความถี่ ร้อยละของการปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วย คำนวณค่าความถี่ ร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งสันบสนุนและสิ่งที่อื้อในการแยกผู้ป่วย รวมทั้งคำนวณความถี่ของข้อมูลจากการสังเกต

ผลการวิจัย

การปฏิบัติในการแยกผู้ป่วยของพยาบาลโรงพยาบาลสตูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 81 คน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุระหว่าง 21-45 ปี เฉลี่ย 31 ปี ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 56.8 เป็นพยาบาลวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 56.8 พยาบาลเทคนิค คิดเป็นร้อยละ 43.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 1-23 ปี เฉลี่ย 8 ปี ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยปีจุบัน ตั้งแต่ 1-22 ปี เฉลี่ย 7 ปี ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยหนักและหอผู้ป่วยกุ暮ารเวชกรรมมากที่สุด เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการแยกผู้ป่วย คิดเป็นร้อยละ 34.6 การอบรม 1 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.1 ของการได้รับการอบรม ระยะเวลาที่เข้าอบรม 3 ชั่วโมง ร้อยละ 89.3 ทั้งหมดได้รับการอบรมที่โรงพยาบาลสตูล

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติของพยาบาลในการแยกผู้ป่วย กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการแยกผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ จำนวนร้อยละ 40.7 เมื่อจำแนกการปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วยแบบมาตรฐาน พบว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อและการจัดการผ้าเปื้อน จำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 47.2 การปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การป้องกันอุบัติเหตุจากของเหลวบน床 จำนวนร้อยละ 24.7 การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การถ่างมือ จำนวนร้อยละ 32.1 การปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก ได้แก่ การใช้อุปกรณ์ป้องกัน จำนวนร้อยละ 38.3 และ 48.1 ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วยตามวิธีทางการแพร่กระจายเชื้อ พบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำมาก ทั้งหมด คือ การแยกผู้ป่วยตามการแพร่กระจายเชื้อทางอากาศ จำนวนร้อยละ 70.4 การแยกผู้ป่วยตามการแพร่กระจายเชื้อโดยฟอยล์ของ จำนวนร้อยละ 79.1 และการแยกผู้ป่วยตามการแพร่กระจายเชื้อจาก การสัมผัส จำนวนร้อยละ 50.6

3. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งสิ่งสันสนุนในการแยกผู้ป่วย โรงพยาบาลมีสิ่งสันสนุน น้อยกว่า ร้อยละ 20 ได้แก่ เครื่องป้องกันติดเชื้อทางเดินหายใจ ร้อยละ 1.2 สนับประสาท เชือก ร้อยละ 8.6 เสื้อคลุม ร้อยละ 9.9 ห้องแยกผู้ป่วยติดเชื้อ ร้อยละ 18.5

4. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ເອີ້ນในการแยกผู้ป่วย พบว่ามีคู่มือที่ເອີ້ດ່ວຍการปฏิบัติในการแยกผู้ป่วย คือ คู่มือการทำความสะอาด คู่มือการจัดการมูลฝอย คู่มือการจัดการผ้าเปื้อน คู่มือแยกผู้ป่วยวัณโรค คู่มือการคุ้นเคยผู้ป่วยติดเชื้อดื/oxy เพียงบางหน่วยงาน ไม่ได้ร้อยละ 50 สำหรับนโยบายในการแยกผู้ป่วย และนโยบายการแยกผู้ป่วยเฉพาะโรค ที่โรงพยาบาลจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร กลุ่มตัวอย่างทราบร้อยละ 19.7 และ 24.7 ตามลำดับ

5. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติของพยาบาลในการแยกผู้ป่วยจากการสังเกตพบว่า การถ่างมือโดยที่ปฏิบัติถูกต้อง 7 ครั้ง คือ การถ่างมือหลังจับต้องผู้ป่วย การใช้ถุงมือ โดยที่ปฏิบัติถูกต้อง 10 ครั้ง ใช้ถุงมือปราศจากเชื้อในการทำแพลง ใช้ถุงมือปราศจากเชื้อในการทำความสะอาด เช่น สวยงาม ให้ถุง

มือปราศจากเชื้อในการคุกเสมหะ การป้องกันอุบัติเหตุจากของเหลวหมนม การสวนปลอกเงินกลับปืนบัดไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง อีนๆ ปืนบัดถูกต้อง การจัดการบูรณาการด้วยเครื่องและการจัดการผ้าเบื้อน ปืนบัดได้ถูกต้องทั้งหมด การแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ โดยที่ปืนบัดถูกต้อง 2 ครั้ง คือ การสวนถุงมือสะอาด เมื่อสัมผัสเสmenแห่งผู้ป่วย การแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อ โดยผลอยละของ โดยที่ปืนบัดถูกต้อง 3 ครั้ง การสวนถุงมือสะอาด เมื่อสัมผัสเสmenแห่ง น้ำลายผู้ป่วย การแยกผู้ป่วยที่แพร่กระจายเชื้อจากการสัมผัส โดยที่ปืนบัดถูกต้อง 3 ครั้ง การเปลี่ยนผ้าปิดแผล เมื่อมีการซึมเปื้อนของสารคัดหลั่งจากแผลก่อนส่งผู้ป่วยไปแพนกอื่นๆ

6. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนและสิ่งที่เอื้อในการแยกผู้ป่วย ได้แก่ ควรใช้สูญเสียเวลาผ่าเชื้อไว้ในห้องผู้ป่วย (20 คน) การเพิ่มผ้าเชื้อมีมากขึ้น (13 คน) ควรจัดหาเครื่องป้องกันคิดเชื้อทางเดินหายใจที่สามารถบีบกันวัลวูล์คได้ (12 คน) แวนป้องกันตากวารจัดในที่เหมาะสม เพื่อจะได้ใช้งานทันที เมื่อมีกิจกรรมการพยาบาล (11 คน) ควรตรวจสอบคุณภาพถุงมือปราศจากเชื้อที่หมดอายุการใช้งาน (7 คน) ควรมีห้องแยกให้เพียงพอกับผู้ป่วยที่จำเป็นต้องแยก (12 คน) ถุงมือไม่สะอาดในการนำมามาใช้ (25 คน) และขาดเนื้อหานางส่วน (20 คน) มีการปืนบัดตามยาก (18 คน) รวมทั้งเนื้อหาในถุงมือไม่ชัดเจน (17 คน)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการปืนบัดของพยาบาลในการแยกผู้ป่วย สิ่งสนับสนุนและสิ่งที่เอื้อในการแยกผู้ป่วย ของโรงพยาบาลสตูล

2. ได้ข้อมูลประกอบในการวางแผนการพยาบาลเกี่ยวกับการแยกผู้ป่วยของบุคลากรพยาบาล เช่น การแยกผู้ป่วยโดยวิธีทางต่างๆ การตั้งมือ การใช้อุปกรณ์ป้องกัน เป็นต้น

3. ใช้เป็นข้อมูลเสนอผู้บริหารของโรงพยาบาลสตูล ในการพัฒนาสิ่งสนับสนุน เช่น การจัดหาสูญเสียเชื้อ เครื่องป้องกันการหายใจที่มีประสิทธิภาพสูง เป็นต้น และสิ่งที่เอื้อในการแยกผู้ป่วย เช่น การจัดให้มีถุงมือการแยกผู้ป่วยวัลวูล์ค การออกแบบโขบทากการแยกผู้ป่วยเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ด้านการบริหาร

1. ด้านการบริหาร

1.1 นำผลการวิจัยเสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลสตูล หรือผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับผลการปฏิบัติของบุคลากรพยาบาล สิ่งสนับสนุนและสิ่งที่เอื้อในการแยกผู้ป่วย และข้อคิดเห็นของบุคลากรพยาบาล นอกจากนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ควรเสนอผู้อำนวยการเกี่ยวกับการแจ้งนโยบายการแยกผู้ป่วยเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งนโยบายเฉพาะเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น นโยบายการแยกผู้ป่วยไวรัสโตรก นโยบายการแยกผู้ป่วย MRSA นโยบายการล้างมือ เป็นต้น ให้บุคลากรสุขภาพทราบทุกคนเพื่อจะได้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน และเสนอให้ขัดนโยบายการให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการแยกผู้ป่วยตามคำแนะนำของ CDC และคณะกรรมการ HICPAC ทุกปีอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและมีการประเมินเป็นระยะ รวมทั้งเสนอให้ขัดหาสิ่งสนับสนุนในการแยกผู้ป่วย เช่น สาบสูญเสียเชื้อ เครื่องป้องกันคิดเชื้อทางเดินหายใจ เป็นต้น ตลอดจนปรับปรุงห้องแยกให้มีความเหมาะสมสมกับวิถีทางการแพร่กระจายเชื้อของเชื้อก่อโรคแต่ละชนิด

1.2 เสนอหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล ผู้ตรวจการพยาบาล หัวหน้าห้องผู้ป่วย เพื่อทราบผลการปฏิบัติในการแยกผู้ป่วย และกระตุ้นบุคลากรพยาบาลทุกระดับในห้องผู้ป่วย หน่วยงานให้ทราบนักถึงความสำคัญของการแยกผู้ป่วยให้ถูกต้องและต่อเนื่อง เสนอให้จัดตั้งกลุ่มนักล่าร์พยาบาลในการหากลวิธีการนำคู่มือการแยกผู้ป่วยที่มีอยู่ ให้บุคลากรนำมาใช้ และปรับปรุงคู่มือที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสม โดยจัดตั้งจากบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยเป็นหลัก มีพยาบาลควบคุมโรคติดเชื้อเป็นผู้ประสานงาน ส่วนการปฐมนิเทศบุคลากรพยาบาลใหม่ เสนอให้บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการแยกผู้ป่วย ตามคู่มือที่ได้จัดทำขึ้น เน้นให้ปฏิบัติตามนโยบายและคู่มือ.

2. ด้านผู้ปฏิบัติงาน

นำผลการวิจัยเสนอบุคลากรพยาบาล เพื่อให้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักการแยกผู้ป่วย และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ ตลอดจนประเมินการปฏิบัติในห้องผู้ป่วยต่างๆ เป็นระยะ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่พบ มากแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะการปฏิบัติ รวมทั้งรวบรวมปัญหาการปฏิบัติที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เสนอหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลและผู้อำนวยการ เพื่อให้มีการแก้ไขต่อไป

3. ด้านการศึกษาพยาบาล

ประสานงานระหว่างอาจารย์ผู้สอนจากวิทยาลัยพยาบาล เช่น วิทยาลัยพยาบาลพระราชนิสสนา วิทยาลัยพยาบาลพระราชนิสสนา เป็นต้น กับกลุ่มงานการพยาบาล เพื่อติดตามหลักสูตรการเรียนและเนื้อหาการสอนเกี่ยวกับการแยกผู้ป่วย รวมทั้งเสนอผลการวิจัยให้ทราบ เพื่อให้สามารถจัดเนื้อหาการเรียนการสอนสอดคล้องกันในส่วนของเนื้อหาและวิธีการปฏิบัติ เมื่อบุคลากรพยาบาลสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุคลากรอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติของบุคลากรพยาบาลก่อนและหลังการให้ความรู้เรื่องการแยกผู้ป่วย หรือผลการณรงค์การแยกผู้ป่วย อาจพิจารณาศึกษาเป็นรายชื่อ เช่น การถ่ายมือ การใช้อุปกรณ์น้องกัน เป็นต้น